Gálvez Karina (1964): Cesta, Adrenalínové športy (Láska extrémnych športov), Moja vládkyňa, Modlím sa :)

Obsah

- Cesta
- Adrenalínové športy (Láska extrémnych športov)
- Moja vládkyňa
- Modlím sa

Cesta

Po návrate z cesty domov
len svoj život som ti dala,
medzi šminky skryla som ho
a do kufra poskladala.
Hádam si aj tajne dúfal
v inakší dar z mojich ciest,
vzácnejšiu a drahšiu vec však
nenašla som, bo takej niet.
Stojac medzi policami
zistila som, že mi chýbaš;
že celý čas túžim iba
po pohľade s vášňou teba;
že niečo mi zviera hrudník,
keď tvoj úsmev vidím v mysli;
že mám zrazu hrču v hrdle,
keď mi z diaľky city prišli.
Už som doma z dlhej cesty
a svoj život ti odovzdám.
Stále však je v krehkej schránke,
tak venuj pozornosť nálepkám;
tá schránka je moje telo,
celé srdce, duša úplná.
Verím, že uznáš jej cenu.
láska lacná vec nebýva.
Pozri, bola som ďaleko
a mýtne ma vyšlo draho!
A po návrate z cesty späť
u teba som našla blaho!

Adrenalínové športy (Láska extrémnych športov)

Pre ten tvoj úsmev túžim:

Copyright © 2013 - 2026 Encyklopédia poznania

splavovať divoké vody tvojich mozgových brázd;
potápať sa v tvojich srdcových komorách;
kĺzať sa po snehu tvojho falošného chladu;
po lane ti zošplhať z čela až do srdca...
a niekedy, ešte nižšie;
na kladke preletieť tvoj ľavý biceps a pristáť na pravom;
skočiť si bungee jumping medzi tvojou šijou a stehnami;
surfovať vo vlnobití tvojich myšlienok;
na štvorkolke prebrázdiť piesočné duny tvojho pozadia;
terénnym motocyklom vystúpiť a zostúpiť
po tvojich stavcoch a ich nepravidelnostiach;
z rogala na teba zamieriť zrak ako orol;
pedálovať do kopca až k tvojim snom
a na bielom vlčom záprahu sa zošmyknúť potom
a pošteklіť ťa na kolenách;
označkovať tvoju pokožku tisíckou pestrých bozkov paintballu...
A keď bude po všetkom,
zložiť sa na brehu rieky a tvoj hlas
utíši chlad, čo cítim zas,
a mesiac zahalí sa vôňou sviežich trávin.
Milovať až do úsvitu bude ten najväčší adrenalín.

Moja vládkyňa

Chodieva mi po rozume, prebúdza moje zmysly;
Káže mi, nech na slnko a skryté háje myslím,
Večer čo večer privolá mi spánok, nech snívam,
A chcem ju nemilovať, no nič jej nevyčítam.
Núti ma písať o našej tajnej vášnivosti;
Necháva nás zhrešiť, zbavuje ma poslušnosti.
Rozžiali ma pri dieťati majúcom strach z bitiek;
Osvieti ma hrejivým svetlom svätojánskych mušiek.
Moje oči jej slúžia ako živá kamera,
Vie, že patrím jej, a moju bytosť rozochvieva.
Túžim ti povedať, že moja duša patrí len mne,
No som len bábkou v rukách Poézie, mojej vládkyne.

Modlím sa

Bože, modlím sa, aby sme za život pocítili len jediné chvenie,
chvenie v rozhojdanej kolíske v blízkosti našich mám;
Modlím sa, aby sme za život pocítili len jediný výbuch,

Copyright © 2013 - 2026 Encyklopédia poznania

výbuch ohňostrojov pri pouličných slávnostiach;
Modlím sa, aby sme za život pocítili len jediný hlad,
hlad po poznaní;
Modlím sa, aby sme za život pocítili len jedinú bolesť,
bolesť po povití zdravého dieťaťa;
Modlím sa, aby sme v živote zatúžili len po jedinom konci,
po konci dňa pri podvečernom západe slnka;
Modlím sa, aby sme v živote započuli hlas jediných sirén,
sirén, ktoré spievajú hviezdam na mori;
Modlím sa, aby našou poslednou prednesenou modlitbou
bola modlitba vďaky za prežitie šťastného života v plnosti.
Z vlastnej slobodnej vôle si vyberáme lásku, šťastie, múdrosť, zdravie,
úctu k prírode a nekonečný duševný pokoj.
Modlím sa, nech si sa aj ty narodil zdravý a s ochotou načúvať...
Preložila: Katarína Mako-Martonová.

Gálvez Karina

Copyright © 2013 - 2026 Encyklopédia poznania